

Bodor Attila

A tél menyasszonya

Illusztrálta: Szimonidesz Hajnalka

OLVASÓI AJÁNLÓK

„Ha egyszer lesz lányom, kötelező olvasmány lesz. Már most le merném fogadni, hogy imádná Zelkát, mivel én is imádtam (pedig régen nem vagyok már gyerek).” – Koós Patrícia

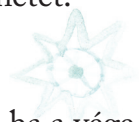
„Bodor Attila ezúttal egy bátor hercegisasszony kalandjait tárja elénk, és bár Zelkának nincs szíve, az enyémet megdobogtatta minden egyes fejezetben.” – Tóth Eszter

„Zelka kalandja izgalmas utazás, és nem csak gyerekeknek, mert Bodor Attila úgy mesél, hogy közben visszaringat minket gyermekkorunk élményei, hangulatai közé.” – Papp Brigitta

„Még hogy Zelkának nincsen szíve! Ő a legönfeláldozóbb, legjóságosabb és legbátrabb királylány a Magyar népmeséken innen, és a Disney-n túl. Ráadásul Bodor Attila lenyűgözően szép, édes-bús leírásai ragyogást csempészték a borús napomba. Remélem, sokan megszeretik majd Zelkát, és ezt a különleges hangulatú, mégis klasszikus értékekről mesélő történetet.”

– Novák Vica író

„Zelka története nem csak a meséktől elvárt, minden jó, ha a vége jó élményt nyújtja. Mondanivalója van a világról, melyet élvezetes, gördülékeny írói stílusával befogadhatóvá tesz gyermeknek és felnőttnek egyaránt.” – Bálint Erika író

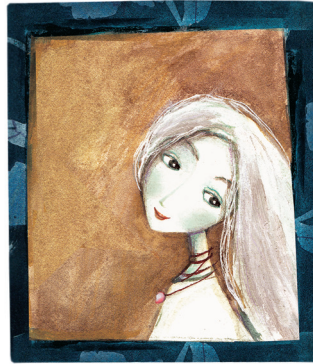
„Szép, komoly mese egy bátor királylányról. Piros madárral, fehér téllal, szépséges dalokkal. Varázslatos, pozitív és reményt adó. Megmelengeti a szívet, mint a lány éneke.”

– Lovranits Júlia Villő író-mesemondó

Bodor Attila

A tél
menyasszonya

Illusztrálta: Szimonidesz Hajnalka

*Tímeának, aki legalább annyira szereti a telet, mint én.
És persze Gábornak is, aki türelmesen végighallgatta az ötleteimet
egy decemberi éjszakán.*

„Fagytól, jégtől sose fél,

Szánon szalad – ő a...

’lɛL”

(találós kérdés)

A kiráylány, akinek nem volt szíve

Zelka kiráylánynak nem volt szíve. Félreértés ne essék! Nem szívtelen volt, hiszen ez az áldott jó és dolgos teremtés még egy legyet se tudott volna lecsapni. Zelkának szó szerint nem volt szíve. Senki nem tudta, ez hogyan történhetett, de a királyságban úgy tartották, hogy néhány emberöltőnként megesik az ilyesmi. Az efféle emberek pedig nagy tetteket visznek végbe.

A királyi pár eleinte persze aggódott, a lányuk ugyanis borzasztóan sápatag volt. Az arca olyan fakónak tűnt, hogy még a legbátrabb pír se merészkedett volna rá soha. A messzi földről érkezett vándorok a kiráylány hosszú, fehér haját a frissen lehullott hó szépségéhez hasonlították. A teste meg pont olyan fagyos volt, akár egy jégcsap. Nem is melegedett át, bármennyit szították a kandalló tűzét a palotában, vagy bármilyen meleg takaróba bugyolálták. Zelka mégse fázott sosem, mert a hideg nem fogott rajta. Szürkés szeme mindig úgy ragyogott, ahogyan a frissen befagyott patak jégén csillan meg a gyenge napfény.

De az udvarhölgyek tartottak tőle. Szívtelen, seszínű királylánynak csúfolták, és kinevették a külseje miatt. Ezért hát Zelka gyakran üldögélt magányosan a madárházban. Lehunyt szemmel hallgatta az édesanyja kardinálispintyeit, és elképzelte, hogy ő is egy közülük, csak hogy ne érezze magát olyan nagyon egyedül. A skarlátpiros zenekar trillája úgy magával ragadta, hogy velük együtt ő is dalra fakadt:

*Búzavirág, égszínkék,
Napsugárnak búgó szél,
Hajló zöld fű, tarka rét,
Szivárványos aranyfény.*

*Nyár, nyár, édes nyár,
Hol vagy már? Hisz várunk rád.
Nyár, nyár, édes nyár,
Várunk rád, hogy visszatalálj!*

A pintyeken kívül sosem hallotta senki a királylány hangját, de aztán megszületett a kishúga. Attól a naptól fogva Zelka nem volt magányos többé. Csak ő értette meg, és csak neki énekelte a

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

régi balladákat a hajdanvolt nyárról. A kisebbik királylány mindig úgy érezte, mintha jóleső, boldogságcsalogató melegség költözne a szívébe a nővére csodálatos, csengő-bongó hangjától. Zelka mindennél jobban szerette-óvta a testvérét, és ettől fogva ketten ültek a madárházban – néha órákra belefeledkezve a pinyek dalába.

Ahogy az esztendőők teltek, a lányok is úgy cseperedtek az öreg király és királyné legnagyobb örömévé és büszkeségévé. Egy zord, szeles éjszakán azonban különös vendégek érkeztek a palotába, és jöttük fenekestül felforgatta a királyság addigi nyugalmát.

